

De Ster

HET HERNIEUWDE ZENDINGSHUIS
EN
HOOFDKANTOOR
VAN DE NEDERLANDSE ZENDING

LAAN VAN POOT 292, TE DEN HAAG

September 1954

DE STER

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

54e JAARGANG

Nr 9

Redacteur:

DONOVAN H. VAN DAM,
President der Nederl. Zending.

Assistenté:

JEANNETTE I. JONGKEES

Vaste medewerkster:

ANN C. OKKER.

Zendingsfotograaf:

RINZE SCHIPPERS.

INHOUD:	Blz.
De verantwoordelijkheid van de Kerk in haar Zendingswerk, door President David O. McKay	259
Als gij volmaakt wilt zijn, door Eldred G. Smith	266
Geloof	270
Onze Zonnehoek, door Ann C. Okker ...	271
De vlag werd gehesen op het toekomstige Kerkgebouw te Rotterdam-Noord	275
De hoogspanningskabel, door Maurits Verelst	276
Het hernieuwde Zendingshuis en Hoofdkantoor	280
De Zusters Hulp Vereniging in België, door Zuster Ada S. Van Dam	281
Gebeurtenissen in de Zending	284
Aankomst en Vertrek	285
Vrede, door Adama van Scheltema	288

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

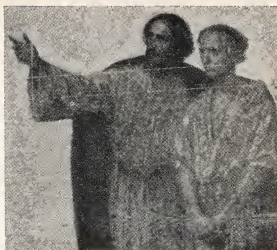
ABONNEMENTSPRIJS: f 1.25 PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

De verantwoordelijkheid van de Kerk in haar Zendingswerk

door

President David O. McKay

*„Gaat henen in de gehele wereld, predikt
het Evangelie ...”
Marcus 16 : 15*

Toespraak gegeven op de 124ste Half-
jaarlijkse Conferentie, die op 4, 5 en 6
April gehouden werd.

Uit de Leer en Verbonden, afdeling 4 lees ik U voor, zoals het in 1829 opgetekend werd.

„Nu, zie, een wonderbaar wèrk is op het punt onder de menskinderen voort te komen. Daarom o gij, die U in de dienst van God begeeft, ziet toe, dat gij Hem met geheel Uw hart, macht, verstand en sterkte dient, opdat gij ten laatste dagen onberispelijk voor God moogt staan. Daarom indien gij verlangens hebt om God te dienen, zijt gij tot het werk geroepen;.... „En geloof, hoop, mensenmin en liefde, met het oog alleen op de ere Gods gericht, maken hem bevoegd voor het werk.”

Toen Joseph Smith deze openbaring ontving, was hij slechts 23 jaar oud. Het Boek van Mormon was nog niet gepubliceerd, niemand had nog het Priesterschap ontvangen. De Kerk was nog niet georganiseerd; toch werd er nadrukkelijk verklaard en geschreven zonder nadere uitduiding”

„een wonderbaar werk is op het punt onder de menskinderen voort te komen.”

Een andere betekenisvolle kant van deze openbaring, en andere openbaringen ongeveer gelijktijd gegeven, is het noemen van de essentiële kwaliteiten, die diegenen zouden bezitten, die deel zullen hebben aan het tevoorschijn brengen van dit wonderbaarlijke werk. Deze kwaliteiten zijn niet, het in het bezit zijn van rijkdommen, of onderscheidingen op sociaal, politiek of militair gebied, noch het feit van adel te zijn; maar een verlangen om God met geheel je hart, verstand en sterkte te dienen — geestelijke kwaliteiten die de ziel veredelen.

Ik herhaal nogmaals: geen populariteit, geen rijkdommen, geen theo-

logische training in een Kerkbestuur — toch was een wonderbaar werk op het punt onder de kinderen der mensen voort te komen.

Klaarblijkelijk bracht een *hogere macht* dan louter menselijke en stofelijke middelen dit wonderbaar werk in werking.

Om verder te gaan is het interessant om even op te merken, dat in deze zelfde periode in Engeland, Robert Owen, een man van buitengewone bekwaamheid, een religieus persoon, in krachtige termen zijn misnoegen over de Kerken die van de eenvoudige leringen van Jezus zo verre afgeweken waren, te kennen gaf. Hij was in het geheel niet tevreden over de economische toestanden van die tijd, want hij zag kleine kinderen van slechts acht tot tien jaar oud in de fabrieken werken, waarvan ook enige in zijn eigen fabrieken. Hij voerde een wet in, die nachtwerk voor de kleinere kinderen verbood en vereiste, dat het dagwerk voor hen alleen tot tien uur per dag beperkt bleef. Hij verlangde een toestand te schapen die op zijn minst toch enkele van deze barre toestanden, die in de maatschappij van die tijd onverdragelijk waren, te verbeteren. Hij won het vertrouwen van vele leiders en de Hertog van Kent (de vader van Koningin Victoria) werd zijn patroon. Met een groot fortuin zette hij in 1823 in de Nieuwe Wereld voet aan wal. Hij vestigde een maatschappij, waarvan hij hoopte, dat die ideaal zou worden. Maar binnen drie jaar had hij zijn tweehonderd duizend dollar verloren, en zijn experiment faalde.

Joseph Smith had niet zo'n koninklijke beschermheer, noch machtige invloedrijke vrienden. Meer dan een honderd jaren zijn voorbijgegaan en de Kerk heden ten dage staat sterker en floreert meer dan ooit tevoren.

Van morgen voel ik mij gedrongen in het kort iets over het zendings-gedeelte van dit „wonderbare werk” te zeggen.

Mijn onlangs afgelegde bezoeken aan de verschillende zendingen ter wereld hebben mij meer dan ooit de belangrijkheid en grootheid van de Kerk doen beseffen, met de hierbij gepaard gaande verantwoordelijkheid de verkondiging van het Evangelie krachtiger te doen klinken.

„Gaaf dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopende in de Naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes, lerende hen onderhouden alles wat ik U geboden heb. En ziet, Ik ben met Ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld.” (Mattheus 28; 19-29)

Dit was de opdracht, die Christus aan zijn met gezag beklede discipelen meer dan 1900 jaar geleden gaf! Deze zelfde opdracht is door Christus gegeven aan zijn met gezag beklede dienstknechten heden ten dage.

In het overeenkomstige Evangelie van Marcus lezen wij de zelfde passage als volgt:

„Gaaf henen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen. Die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden.”

(Mattheus 16 : 15-16)

In deze beide Evangeliën zult U twee fundamentele boodschappen die hier duidelijk in tot uitdrukking komen, opmerken:

Ten eerste: De verantwoordelijkheid om het Evangelie aan de gehele wereld te verkondigen, speciaal uitdrukkelijk aan hen gegeven die tot Apostelen zijn geroepen en aangesteld.

Ten tweede: De boodschap, die in de aanhaling van het Evangelie van Mattheus opgesloten ligt, maar definitiever uitgesproken door Marcus, om de woorden van Paulus te gebruiken, als volgt vervat:

„En de zaligheid is in geen anderen, want er is ook onder den hemel geen andere naam, die onder de mensen gegeven is, door welken wij moeten zalig worden.”

(Handelingen 4 : 12)

In deze passages ligt eveneens opgesloten, alhoewel niet met zoveel woorden vermeld, dat de Kerk van Jezus Christus in twee gedeelten gesplitst kan worden. Ten eerste, het zendingsgedeelte en ten tweede, het organisatorische, voor instructie, het elkaar opbouwen en dienstbaarheid.

Vier omstandigheden zijn er te noemen, die het gevoel van verantwoordelijkheid nog verstevigen.

Ten eerste, de moderne middelen van transport. Dit heeft praktisch alle natiën tot burens gemaakt. Toen de twaalf Apostelen van ouds van de Heer de vermaning ontvingen om de wereld in te gaan en het Evangelie te prediken, hadden zij, om Beverley Nichols aan te halen:

„slechts de wind om hen over de zeeën te drijven, alleen enige penningen in hun zakken, maar een brandend geloof in hun hart. Zij bereikten hun idealen niet, hun woorden werden verdraaid en bespot en hun beenderen werden met grafstenen bedekt die opschriften droegen ter ere van een Christus, die zij verworpen zouden hebben.

En toch werden door het licht van hun inspiratie 's-werelds mooiste dingen geschapen en vele van 's-werelds edelste geesten geïnspireerd.”

„Vandaag heeft God ons de macht gegeven om door het wereldruim te fluisteren en onze gedachten van het ene gedeelte naar het andere over te brengen.”

De geographische condities of afstanden zijn het zelfde gebleven, maar vanuit tijdsoopzigt gezien, ligt New York even dicht bij het hoofdkwartier van de Kerk als Provo in de dagen van Brigham Young, toen hij nog met paard en wagen reizen moest. Londen ligt dicht bij dan Fillmore; Zuid Afrika dicht bij dan St. George!

Wat leven wij in een wonderbaarlijke eeuw!

Ten tweede: Nog een andere omstandigheid, die de belangrijkheid en

grootheid wat de verantwoordelijkheid jegens de mensen dezer wereld betreft, verhoogt, is de gewilligheid van de mannen en vrouwen om hun tijd, geld en talenten belangeloos te besteden aan de opbouw van het Koninkrijk van God. Niemand kan intiem met Zendingpresidenten en zendelingen omgaan zonder vol lof te zijn over hun oprechtheid, hun onvermoeibare energie, hun zorg voor hun collega's en onbaatzuchtige toewijding aan de verkondiging van vrede en welwillendheid. Dit zelfde kan gezegd worden van al de anderen die verschillende functies en roepingen in de Kerk hebben.

Degenen die echter nog meer onze bewondering waardig zijn en nog meer onze dankbaarheid verdienen voor de grote zegen, die zij voor velen zijn door hun intelligente, liefdevolle dienstbaarheid en hun totale wegcijfering van hen zelf, zijn onze vrouwen en moeders. Het onschatbare werk dat zij op het zendingsterrein verrichten, ontvangt te zelden erkenning en lof. Ik heb het diepste respect, bijv. voor de vrouw van de Zendingpresident, die haar grote liefde voor haar man toont, door hem te helpen zijn plicht te vervullen, maar die ook in haar eigen sfeer, door haar intelligente en voortreffelijke wijze van plannen maken en haar zelf te geven, aan iedere woonplaats de sfeer van een eigen tehuis geeft; en dan door haar tedere vermaningen en aanmoedigingen, verlicht zij met een bemoedigend woord en de verzekering, dat zij kunnen en zullen slagen, de harten van vele zendingelingen, die door heimwee gekweld worden.

Ten derde: De vervulling van de profetieën die meer dan een honderd jaar geleden geuit werden en die de groei van de Kerk betroffen, doet ons nog krachtiger de verantwoordelijkheid van de verkondiging van de waarheid gevoelen. Laat ons een blik werpen op hetgeen de Kerk sinds haar nederig ontstaan in 1830 heeft gepresteerd. Sinds die tijd zijn er 67,615 zendingelingen uitgezonden, waarvan de kosten voor hen en hun families \$ 54,500.000,— bedroegen. In deze laatste vijftig jaren is het aantal zendingen in de Kerk van een en twintig tot twee en veertig met 1754 Gemeenten verdubbeld. Behalve deze individuele uitgaven van de zendingelingen tussen 1910 en 1937 is er in die tijd een totaal van \$ 18.620.028,— aan zendingswerk uitgegeven.

Van 1928 tot en met 1953, \$ 34.026.640,—, een totaal van \$ 52.646.668,— makend. Hierbij is niet inbegrepen, wat de Kerk tussen 1830 en 1910 heeft uitgegeven. De berekeningen hiervan kon ik niet verkrijgen. Het totaal bedrag aan zendingswerk uitgegeven is: \$ 107.146.668,—. Laat onze gedachten naar het allereerste begin terug gaan, voor de tijd, dat de Kerk georganiseerd en het Boek van Mormon gepubliceerd was en zie... hoe waar die woorden waren, die zeiden, dat een wonderbaar werk op het punt stond voort te komen. Een halve eeuw geleden, bezat de Kerk in de zendingen be-

trekkelijk weinig Kerkgebouwen. Heden ten dage, zijn er 410 afgebouwd in de Verenigde Staten, Canada, Mexico en Hawaii voor \$ 8.488.431,—. Er zijn er 206 voltooid in de buitenlandse zendingen ten bedrage van \$ 4.525.325,—.

Er zijn nu 142 gebouwen in de zendingen in aanbouw ten bedrage van \$ 6.058.450,—.

Behalve deze Kerkgebouwen in de zendingen, zijn er 33 Zendingshuizen aangekocht, voor een bedrag van \$ 1.000.000,—.

Aan het eind van de vorige eeuw waren er 45 districten, met ongeveer 550 gemeenten. Nu zijn er 212 districten met 1683 gemeenten en 332 onafhankelijke gemeenten. Behalve deze, zijn er 112 scholen en instituten gebouwd ten bedrage van \$ 2.788.798,—; Brigham Young Universiteitsgebouwen van \$ 9.470.000,—, met een totaal uitgave van \$ 32.464.438,—. In onze gemeenten en districten hebben wij bijna 1300 Kerkgebouwen voltooid, waarvan de kostprijs een \$ 76.196.505,— bedroeg; 351 andere zijn er in aanbouw voor een bedrag van \$ 34.916.707,—.

De totale kosten van de Gemeente- en Districts Kerkgebouwen bedragen \$ 111.113.205,—. De totale kosten van alle kerkelijke gebouwen bedragen \$ 143.577.643,—.

Hier hebben wij een andere zijde van het Kerkwerk — Het dopen voor diegenen die niet de kans gehad hebben om voor hun sterven het Evangelie te horen.

Op 31 December 1953 was het aantal gedoopten voor de doden 17.357.931 en het aantal Tempelbegiftigingen 15.035.700.

EEN WONDERLIJK EN WONDERBAARLIJK WERK!

Behoorlijke Kerkgebouwen zijn er nu te vinden in Finland, Denemarken, Zweden, Noorwegen, Frankrijk, Duitsland, België, Holland, Zwitserland en het hele Britse Rijk. De leden in Johannesburg wachten op de ontwerpen voor een modern Kerkgebouw op een daarvoor zeer geschikt bouwterrein, dat al voor dat doel is aangekocht. Op onze recente reis naar Zuid Amerika genoten wij de vreugde de hoeksteen van het gebouw te Montevideo te leggen, wat een reclame zou zijn voor elke gemeente in de Kerk wegens haar interieur, recreatiezaal en klaslokalen. Andere bouwterreinen zijn al voor dat doel in de zending aangewezen. In Durban zal er volgende maand een Kerk met een recreatiezaal en klaslokalen voor inwijding gereed zijn. In de snelst groeiende stad ter wereld, naar men ons vertelde — Sao Paulo — waar de prijs voor een terrein om een Kerk te bouwen schrikbarend hoog is, heeft de Zendingspresident toestemming gekregen om naar een geschikt bouwterrein uit te kijken en dit aan te bevelen als geschikt voor een bloeiende gemeente in de over de 3.000.000 zielen tellende stad. Ook vragen gemeenten in Brazilië voor geschikte vergaderplaatsen. In de Argentijnse zending bezochten wij

6 Kerkgebouwen bij Buenos Aires, feitelijk in Buenos Aires zelf, en alhoewel het zuiver een verkenningstocht was, wachtten ons toch in iedere plaats een aantal van vijftig tot honderdvijftig leden op, om ons de begroeten.

De gemeente in Panama in de Centraal Amerikaanse Zending, heeft sinds haar oprichting altijd de gastvrijheid van Rabbi Nathan Witkins en de leden van de Joodse Kerk genoten, die hun vergaderplaats met onze Kerkleden deelden. Hier verdient een actieve energieke groep een eigen Kerkgebouw.

Wij spreken onze waardering uit over de medewerking van de Joodse groep die ons zo gastvrij ontvingen, toen wij hen officieel bezochten. In Guatemala wordt ook voor een redelijke prijs een gebouw gebouwd met een tegelen vloer en eikenhouten afwerking, dat iedere andere gemeente in de Kerk jaloers zou kunnen maken.

Opmerkelijke vooruitgang is er ook, wat het voorzien van goede vergaderzalen betreft, in Mexico gemaakt. Broeders en Zusters, ik haal deze enkele toestanden en vergelijkingen niet alleen aan om de ambtenaren en leden in de verschillende zendingen bijzondere lof toe te zwaaien, maar ook met het doel om op het volgende de aandacht te vestigen; n.l. **het vierde punt** — als de Kerk binnen een eeuw zo'n succes in ledental, welstand en invloed heeft kunnen bereiken, hoeveel meer zullen wij naar verhouding kunnen bereiken binnen de volgende halve eeuw met een anderhalf miljoen getrouwe leden, met betrekkelijk goed slagen van onze inspanning en beter begrip bij de intellectueel goed ontwikkelden voor het doel en streven van de Kerk van Jezus Christus?

Het is onze verantwoordelijkheid, groter dan ooit te voren om te verkondigen:

1. Dat de Kerk op goddelijke wijze is gesticht door het verschijnen van God de Vader en Zijn Zoon Jezus Christus aan de Profeet Joseph Smith en dat de goddelijke autoriteit door het Priesterschap is gegeven om de Godheid te vertegenwoordigen in het vestigen van Christus' Kerk op aarde.
2. Dat de verantwoordelijkheid gegeven is om te volgen de aansporing van Jezus aan Zijn Apostelen:

„Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopende in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes, lerende onderhouden alles wat ik U geboden heb. En ziet ik ben met U lieden al de dagen tot de voleinding der wereld.“

3. Vrede en welwillendheid aan alle mensen.
4. Alle krachten in te spannen en alle middelen te gebruiken, die binnen ons bereik liggen, om kwaaddenkende mensen goed, goede mensen beter en alle mensen gelukkiger te maken.
5. De waarheid te verkondigen, dat ieder mens een kind van God

is en belangrijk in Zijn ogen; dat hij het recht heeft op vrijheid van gedachte, vrijheid van spreken, vrijheid van samenkomst, dat hij het recht heeft God te aanbidden volgens de ingeving van zijn geweten. In deze positieve verklaring geven wij te kennen, dat alle organisaties of Kerken, die het individu deze onafscheidelijk met elkaar verbonden rechten ontzeggen, niet in harmonie met Gods wil zijn noch met Zijn geopenbaard woord.

Als laatste is het onze verantwoordelijkheid het voor de tienduizenden getrouwe leden in de buitenlandse zendingen mogelijk te maken, deel te hebben aan de van eeuwige aard zijnde verbonden en ceremoniën. Zonder de Kirtland Tempel en de Nauvoo Tempel er bij te rekenen, zijn er nu 8 Tempels klaar en in gebruik, waarvan de bouwkosten met nog twee andere \$ 13.758,— bedroegen.

Een van onze grootste verantwoordelijkheden is, om in de buitenlandse landen voor de getrouwe leden behoorlijke Godshuizen toegankelijk te maken. Tienduizenden kunnen nog niet naar de Tempels komen om daar hun „Endowments” (begiftigingen) te ontvangen en zich voor alle eeuwigheid aan hun vrouwen en kinderen te laten verzegelen. Het is onze plicht de Tempels naar hen toe te brengen. Het mag dan niet zo duur zijn, maar wel volledig en zo zullen er over de gehele wereld Kerken gebouwd worden. Laat ons op deze Zondagmorgen onze kennis dat Christus werkelijk leeft en onze liefde voor het Evangelie tonen door met hernieuwde krachten ons aan de Kerk te geven; met groter vriendelijkheid en verdraagzaamheid jegens onze medemensen en met meer liefde voor de oprechten van hart over de gehele wereld.

Met de woorden van John Taylor en de zelfde geest uitstralend zeggen wij tot de Priesterschap over de gehele wereld:

*„Ga tot iedere stam en natie
ga tot ieder land, klimaat
zend tot allen de proclamatie
dat het Evangelie in oude glorie schijnt
en nimmer meer van deez' aard' verdwijnt.”*

Moge God ons kracht schenken en ons in onze roepingen zegenen, bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen.

Nederige zendelingen gaan uit in de wereld, hun lasten dragende en het woord predikende. Er zullen mensen zijn die de stem van de zendelingen zullen horen; anderen de stem van het Boek van Mormon; anderen de stem van de Leer en Verbonden, anderen de stem van de Parel van Grote Waarde, en nog anderen de stem van het tractaatje. Zo zal de kennis van het Evangelie over de gehele wereld verspreid worden over al de natiën en zal het gepredikt worden aan alle creaturen.

Rudger Clawson, C. R. April 5, 1909.

Als gij volmaakt wilt zijn

door

ELDRED G. SMITH,

Patriarch van de Kerk.

„Weest dan gij lieden volmaakt, gelijk Uw Vader,
die in den Hemelen is, volmaakt is.”

Ik wilde graag mijn dankbaarheid uitdrukken voor het gebed, dat aan het begin van deze bijeenkomst werd opgezonden, en ik bid, dat ik mijn deel zal ontvangen van het antwoord op dat gebed.

Heus, dit zijn grote vergaderingen, vergaderingen van getrouwe mensen, die geestelijk voedsel zoeken, dat ons staande moet houden en kracht en sterkte geven om ons wat verder op onze weg te helpen.

In mijn gedachten zie ik een paralel in deze vergaderingen met de jongeman, die aan de Heiland vroeg:

„Goede Meester, wat zal ik goeds doen, opdat ik het eeuwige leven hebbe?

En Hij zeide tot hem: Wat noemt gij Mij goed? Niemand is goed dan Eén, namelijk God. Doch wilt

gij in het leven ingaan, onderhoud de geboden.

Hij zeide tot Hem: Welke?”

Jezus noemde verschillende dingen, die hij doen moest op, en hij antwoordde:

„Al deze dingen heb ik onderhouden van mijne jonkheid af; wat ontbreekt mij nog?

Jezus zeide tot hem: Zo gij wilt volmaakt zijn, ga heen, verkoop wat gij hebt, en geef het den armen en gij zult een schat hebben in de hemel; en kom herwaarts, volg Mij.

Als nu de jongeling dit woord hoorde, ging hij bedroefd weg, want hij had vele goederen.”

(Mattheus 19 : 16-18)

Nochtans had de jongeman de geboden onderhouden. Wij, die leden zijn van de Kerk zijn ook de meer rechtvaardigen, die

trachten de geboden te onderhouden.

De jongeman ging verdrietig heen. Ik vraag me af hoe velen van ons hetzelfde doen, als we deze vergaderingen verlaten. President Smith vestigde onze aandacht op het feit, dat de Heer verheugd is over de Kerk als een geheel, maar niet over ieder afzonderlijk.

De opdrachten van de Heer en de profeten aller tijden komen tot ons: „Verkondig niets dan bekering tot dit geslacht.”

(Leer en Verbonden 6 : 9)

En zulk een raad vinden wij terug in de meeste van de toespraken, welke op deze conferenties worden gegeven en wanneer ons, die trachten Zijn geboden te onderhouden, bekering wordt geleerd, nemen wij dit dan alleen aan als iets voor iemand anders — de zondaar — of als iets dat slechts eens gedaan behoeft te worden als vereiste voor de doop en daarna niet meer nodig is?

Na een geestelijk feest, zoals deze bijeenkomsten zijn, is het natuurlijk, dat we met anderen willen delen, wat we hebben ontvangen en dat moeten we ook zeker doen. Maar nemen we de opdrachten voor onszelf aan en brengen we die in praktijk, ieder het eerst voor zijn eigen voordeel?

Zolang we nog niet volmaakt zijn, hebben we bekering nodig, want alle verbeteringen komen tengevolge van bekering. Ieder moet dagelijks bij zichzelf de balans opmaken en elke dag beter trachten te doen. Bekering is een

dagelijkse aangelegenheid. Moeten wij onze trots de baas worden? De Heer zegt:

„Wees zelf nederig en de Here uw God zal u bij de hand leiden.”

(Leer en Verbonden 112 : 10)

Een van de grote valstrikken waarvoor we moeten oppassen is de trots van zelfgenoegzaamheid. Maken we ons er ooit wel eens schuldig aan — als we zoveel van onze tijd en krachten besteden aan het werk in de Kerk — trots te zijn op onze eigen belangrijkheid?

Er was onlangs een discussie tussen een lid van het districtsbestuur en een ambtenaar van de gemeente over een toneelavond, die juist gegeven was. De ambtenaar van het districtsbestuur was hevig verontwaardigd omdat de dochter van de leider van de gemeente er een hoofdrol in had, terwijl zijn eigen dochter alleen met het koor mocht meedoen.

Zijn we altijd van harte blij als een ander succes heeft, of schiet onze lof tekort in oprechtheid — door deze ongaarne of helemaal niet uit te spreken?

Bent u zó zelfgenoegzaam, dat als u aan alle kanten burens hebt die niet naar de Kerk gaan, of geen leden zijn van de Kerk, u niets doet om hen te helpen?

Een andere veelvuldig gemaakte fout, waarvoor velen van ons reden zouden hebben zich te bekeren, is het doorvertellen van een lasterpraatje, dat we hebben gehoord. Of het waar is of niet, doet niets ter zake. Als het niet

vriendelijk is, is het niet voor herhaling vatbaar.

Bent u bereid om te vergeven? Denk er aan, dat in het Onze Vader, Christus bad: „Vergeef ons onze schulden evenals wij vergeven onze schuldenaren.“

Onthoudt U zich er van een oordeel uit te spreken of veroordeelt u alle anderen om de fouten, die u in hen ziet?

Begrijp me goed. Ik veroordeel niemand. Ik zeg alleen: „Wien de schoen past, trekke hem aan.“

Soms besteden we zóveel tijd aan onze kerkelijke werkzaamheden, dat we misschien gaan denken, dat we „er al zijn“ — dat we geen bekering meer nodig hebben. Dat we dat maar aan de arme zondaar overlaten.

Carlyle uitte een grote waarheid, toen hij zeide: „Is van alle handelingen, bekering niet de meest goddelijke? En de allergrootste fout maakt men, als men denkt er geen te bezitten.“

Er zijn ook mensen, die zich hun fouten wel bewust zijn, maar toch niets doen om hun gewoonten te veranderen.

De film, die we gisterenavond op de Priesterschapsvergadering zagen was een goed voorbeeld om aan te tonen, dat er nog heel veel van deze mensen zijn.

Ik heb sommige mensen horen beweren, dat hun gezegd is, dat zij door hun handelingen in het verleden toch niet de zegeningen van verhoging kunnen ontvangen, ook niet als zij door de tempel gingen, dus waarom zouden zij het nog proberen?

Zij vergelijken zich met de ver-

loren zoon, die terugkeerde om dan slechts een knecht te zijn. Als iemand de dag van bekering maar uitstelt tot de dag van zijn terugkeer bij de Vader, dan kan hij zeker niet anders verwachten, dan alleen een dienstknecht te worden.

Als de verloren zoon echter eerder berouw had gekregen en zich had bekeerd en zijn weelde en zijn geboorterecht teruggewonnen had, dan had hij tot zijn Vader kunnen terugkeren zonder een dienstknecht te zijn. Evenzo goed zal een man, als hij zich bekeert en zijn rechten op de zegeningen herwint, zeker alles ontvangen wat hij heeft verdiend.

„De bekering wordt moeilijker als de zonde gewilliger wordt;... naarmate de tijd tot bekering wordt uitgesteld, wordt de mogelijkheid om te bekeren steeds zwakker.“

(James E. Talmage)

Alma vertelt ons:

„Ziet, Hij nodigt alle mensen uit; want de armen der barmhartigheid zijn naar hen uitgestrekt, en Hij zegt: Bekeert u, en Ik zal u ontvangen.“

(Alma 5 : 33)

Hij zegt, „alle mensen“; niet maar een paar, die uitgekozen zijn, maar Hij zegt: „Bekeert u, en Ik zal u ontvangen.“

Als u hierbij maar eens zoudt willen stilstaan en dit overpeinen, zoudt u beseffen hoe wonderbaarlijk de genade van de Heer is. Elke soort zonde, met uitzondering van moord en godslastering kunnen door bekering worden vergeven. Als wij willen

proberen Zijn wil te doen zal Zijn arm van barmhartigheid naar ons uitgestrekt worden.

Niemand van ons is nu al volmaakt, maar we zijn hier om de volmaaktheid te bereiken. „Zijt gij daarom volmaakt, evenals uw Vader in de Hemel volmaakt is.” (Mattheus 5 : 48). Als wij dus onze zwakheden en onze zonden overwinnen, groeien we en komen we dichter bij ons doel van volmaaktheid.

Laten we niet zo eigengereid zijn om te denken, dat we geen bekeering nodig hebben, want de Zaligmaker zelf predikte bekeering aan de meer rechtvaardigen, die gespaard bleven voor de grote verwoesting ten tijde van Zijn kruisiging. Te dien tijde heerste er op dit (het Amerikaanse) half-rond drie dagen duisternis en vond er een grote verwoesting plaats; vele steden en al hun inwoners werden vernietigd. Toen werd de stem van de Heer gehoord, die verklaarde, dat de slechte mensen waren vernietigd en dat de meer rechtvaardigen waren gespaard gebleven. Tot de rechtvaardigen, die gespaard gebleven waren, verklaarde Hij, evenals Hij heden tot ons hier zou kunnen zeggen:

„O, gij huis Israëls, gij, die Ik heb gespaard, hoe menigmaal zal Ik u bijeenvergaderen zoals een hen haar kiekens onder haar vleugels bijeenvergadert, indien gij u wilt

bekeren en met vol voornemen des harten tot Mij wederkeren.”

(III Nephi 10 : 6)

Toen een waarschuwing:

„Maar indien niet, o huis Israëls, dan zullen uw woonplaatsen woest worden tot de tijd der vervulling van het verbond met uw vaderen.”

(III Nephi 10 : 7)

„Ja voorwaar zeg Ik u, indien gij tot Mij wilt komen, zult gij het eeuwige leven hebben. Ziet, de arm Mijner barmhartigheid is naar u uitgestrekt, en wie ook wil komen, zal Ik ontvangen; en zalig zijn zij, die tot Mij komen.”

(III Nephi 9 : 14)

„En gij zult Mij als offerande een gebroken hart en een verslagen geest offeren. En wie ook tot Mij komt met een gebroken hart en een verslagen geest, zal Ik met vuur en met de Heilige Geest dopen....

Ziet, Ik ben tot de wereld gekomen om verlossing aan de wereld te brengen, om de wereld van zonde te redden.

Daarom, wie zich ook bekeert en als een kindeke tot Mij komt, zal Ik ontvangen, want derzulken is het Koninkrijk Gods. Ziet, voor hen heb Ik Mijn leven afgelegd en het weder opgenomen; bekeert u daarom en komt tot Mij, gij einden der aarde en wordt zalig.”

(III Nephi 9 : 20-22)

Dat God u moge zegenen, bid ik in naam van Jezus Christus.

Amen.

Gevleugeld woord:

Vreest niet dat men kwaad van U zal spreken. Vrees, dat U kwaad zult doen.

Geloof

Een jonge steenhouwer kwam van de Oude Wereld naar de Nieuwe, met als enig gereedschap zijn geloof en vastberadenheid. En hij liep dagen aan een te zoeken naar een werkkring. Eindelijk vond hij werk bij een steenhouwerij aan de rand van de stad. Hem werd bevolen de stenen precies zo te houwen als hem gewezen was.

Maar er was geen schoonheid in het ontwerp; het leek inderdaad nauwelijks enig dessin te hebben, geen krulwerk, geen bladerwerk, slechts een paar betekenisloze lijnen leek het de jonge man, wiens ziel naar schoonheid hunkerde.

Niettegenstaande werkte hij weken lang op deze stenen. En op een goeden dag, toen hij door het midden van de stad liep en het stenen werk van de magnifieke gebouwen bewonderde, zag hij een nieuwe stenen boog. Maar toen hij het eens scherper van dichtbij bekeek, zag hij meer dan dat; hij bemerkte dat zijn eigen vakmanschap deze stenen gehouden had.

En toen hij opkeek zei hij:

„Ik heb deze blokken uitgehouwen en ik ben zo blij, dat ik mijn werk goed en getrouw gedaan heb, want toen ik ze uit hieuw, had ik geen vermoeden dat het zo'n mooie boog zou worden.”

Dat wij ook zo getrouw ons werk mogen doen. Onze meester maakt het plan, het patroon is het Zijne. Hij staat ons toe, het werk uit te voeren, als wij dat willen, en op een goeden dag zullen wij zien, hoe schitterend het ontwerp was en zullen wij Gods plan kennen.

Millennial Star.

In een klein Indiaans plaatsje Zundi, volgde ik eens een man die op weg was om zijn dagelijkse ceremonie voor het opgaan der zon uit te voeren. Boven op de heuveltop strekte hij zijn armen uit en zong. Toen hij naar het dorpje terug keerde, liep ik naar hem toe en zei: „De lucht is bewolkt van morgen. Kom je altijd? En toen zei hij: „De zon is er altijd.” Zo is het „De zon is er altijd.”

Laat ons geloof hebben en weten, dat de zon er altijd is.

Oscar A. Kirkham.

ONZE ZONNEHOEK

*Bijlage van „De Ster” voor onze zonnige jeugd
Verzorgd door Zr. Ann C. Okker*

MICKEY's zoemende vriendje

door Josephine Forslind.

*

MICKEY was een wit-zwart poesje. Hij dacht dat de wereld helemaal bedekt was met zacht, groen gras. Hij was ook nog nooit buiten het erf van de grote boerderij geweest.

Op zekere middag, toen Moeder Poes in de koele schaduw van de veranda sliep, ging er een bijtje vlak bij Mickey op een bloem zitten. Hij dacht dat het zoemen van het bijtje een nieuw soort spinnen was. Misschien wilde dit vreemde kleine poesje wel met hem spelen. Toen hij op hem af ging, vloog het bijtje weg naar de bloemen aan de kant van het erf.

Zo, dit zoemende poesje wilde krijgertje spelen! Vrolijk liep Mickey het bijtje achterna. Als hij dicht genoeg bij de bij gekomen was, zou hij hem een tikje geven en dan weghollen, zodat het bijtje hem dan moest zien te pakken.

Juist toen hij klaar stond om te springen, riep Moeder Poes tot hem: „Mickey! Kom eens hier, Mickey! Ik wil je gezicht wassen.”

„Nog eventjes,” riep Mickey terug.

Het bijtje vloog weg naar de verste kant van het bloembed. Mickey huppelde door de bloemen en stond dan in verbazing stil. Hier was de grond heet, bruin en droog — geen gras. Er groeiden heesters, die in rechte lijnen stonden en waarvan de takken langs ijzerdraad werden geleid. Hele trossen paarse balletjes hingen aan de takken. Mickey vond die paarse balletjes erg mooi. Hij wist niet, dat het druiven waren, die in de wijngaard begonnen te rijpen.

Maar waar was zijn vriendje? O daar! Vlak onder één van die trossen balletjes. Mickey wist, dat hij eigenlijk terug moest gaan. Zijn moeder had hem geroepen. Juist op dat ogenblik begon het bijtje weer te zoemen.

„Ik ben in een ogenblik terug,” dacht Mickey. Hij holde om het bijtje te vangen. En toen, toen TIKTE hij het, juist hard genoeg om de bij boos te maken. Arme Mickey! Wat was hij verwonderd! Het zoevende bijtje stak hem precies op zijn neus. Het was dus geen vriend! Mickey holde naar huis. Maar hij was zó bang geworden, dat hij de verkeerde kant opliep.

Hij was verdwaald! Hij had al lang op het grote, koele erf moeten zijn. Mickey bleef staan en mauwde om zijn moeder. Hij begon rond te lopen en bleef maar mauwen en huilen.

Toen hoorde hij geritsel tussen de bladeren en daar stond Moeder Poes! Mickey liep mauwende op haar af.

„O, Mickey!”, zei ze. „Als je maar wilde leren dadelijk te komen als ik je riep, zou je niet steeds zo in moeilijkheden raken. Laat me nu je gezicht wassen.”

En dit keer zei Mickey niet, „nog eventjes.” Hij deed zijn kop in de hoogte om gewassen te worden. Soms was wassen toch wel lekker.

Het was Konijn Hoppie's verjaardag
en allen wensten een feest
Gauw werd dit geregeld
en genodigd elk beest.

Porkie kwam naar de deur heel vlug,
hij wrong zich naar binnen, dat ging net.
Maar och heden, hij kon niet meer terug,
want zijn middel was veel te vet.

Zij riepen Paddie de Bever
„Help, help.” riepen zij luid
Paddie knaagde aan de deur
en hielp zo arme Porkie eruit.

In de plaat zijn een konijn, bever, verjaardagstaart en 3 verjaars-
kaarsen verborgen.

BOBBY

door Anna Johnson

Bobbie rent en struikelt
Bobbie kouwte een been
Bobbie blaft het luidst,
als hij is thuis alleen.

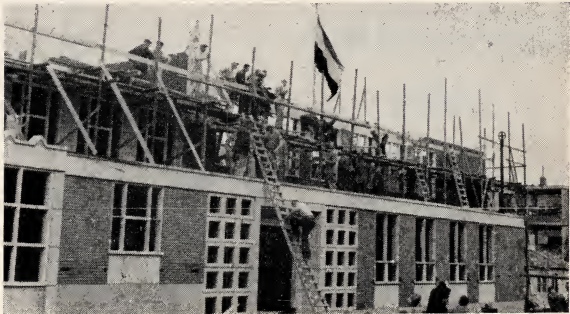
Bobbie is ondeugend
Hij is nog klein die Bob
Alles wat hij in zijn poten krijgt,
eet hij lustig op.

Hij verstopt mijn kousen
Hij verstopt mijn schoen
Hij verscheurt mijn jasje
Nooit houdt hij zijn fatsoen.

Hij is altijd opgewekt,
want zijn hart is blij
Hij is het leukste hondje,
want hij is van mij.

De vlag werd geheesen op het toekomstige Kerkgebouw te Rotterdam Noord

Deze foto laat de voorkant van het gebouw zien, dat over ongeveer vier of vijf maanden voor gebruik in gereedheid zal zijn.

Het was een vreedgevol moment, toen op Vrijdagochtend, 30 Juli, de vlag geheesen werd op het in aanbouw zijnde Kerkgebouw te Rotterdam. Deze gedenkwaardige handeling werd uitgevoerd door President Donovan H. Van Dam, President van de Nederlandse Zending, onder het oog van verscheidene belangstellenden, waaronder leden van Rotterdam en elders en enige zendelingen. Van hetgeen er al van het gebouw gereed is, kunnen wij zien, dat het een gebouw zal worden, waarop alle leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen trots kunnen zijn.

Hier ziet men een zijkant van het gebouw. Het zal het Kerkgebouw van de Gemeente Rotterdam Noord worden, dat ook voor de Districtsconferenties en O.O.V. Conferenties gebruikt zal worden.

DE HOOGSPANNINGS- KABEL

door *Maurits Verelst*
(Mechelen)

*

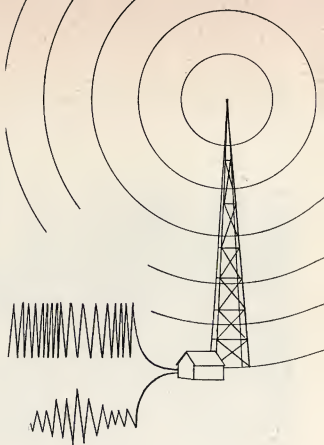
WEER beginnen de dagen te lengen, en steekt moeder Zon haar neus boven water. De bomen botten, de bloemen duiken de hoogte in, en de mussen slaan zotte capriolen in de lucht. Alle dingen in de natuur krijgen hun recht op nieuw leven; alles gaat weer schitteren en glanzen. Mijn handen hebben hun warmte terug, en in mijn hart een zachte gloed van dankbaarheid om het telkens weerkerende wonder der Lente.

Fluitend spring ik mijn bed uit, kijk de dag tegemoet, doe in een rolletje mijn werk, en trek 's avonds fluitend naar huis.

Fluitend ook, sta ik op een kille Aprilmorgen beneden voor de stelling, met naast mij vader, die zegt wat hij van mij gedaan wenst.

Niet veel.

Slechts de dakgoot schilderen. Een werkje van niemendal, maar niemand had het durven doen, noch de schilders die er geweest waren, noch de eigenaar. Het

was tamelijk hoog en moeilijk om te bereiken, maar toch niets bijzonders.

„Bah” zeg ik „als het dat maar is!”

„En wees ook voorzichtig voor die kabels, want dat is hoogspanning.”

Fluitend trek ik naar boven, met pot en borstel.

Boven fluit ik niet meer, maar kijk naar de dakgoot en de vier kabels boven mijn hoofd. Dat is geen kinderspel, maar een waagstuk. Met een bankje dat er staat kan ik net aan het bovenstuk der goot komen, terwijl tussen het hout en de kabels nauwelijks ruimte blijft om mijn borstel te bewegen, en ik begrijp waarom niemand het heeft willen doen.

Langzaam beweeg ik de borstel heen en weer, voorzichtig, om te weten of het zal gaan.

Ik stap het bankje af, krab in mijn

haar; beschouw nogmaals het ganse geval. Alles bijeengenomen, kan het geen kwaad, indien ik behendig genoeg ben, en mijn armen niet tegen de kabel stoot, maar toch staat het me niet aan. Ik draai me om, buig me over de rugleuning naar beneden, en staar vlak op het gelaat van de eigenaar, die met zijn neus omhoog naar mij staat te turen.

„Gaat het?” roept hij.

„Ja,” trompet ik terug. De eigenaar verdwijnt weer in de veilige holte van zijn huis.

Wat moet, moet; dus roer ik de verf om, kruip terug het bankje op, en begin met mijn gevaarlijk werkje.

In gelijkmatige vegen komt de bruine verf op de plank terecht, tot ik een eindje gevorderd ben, dan hervat ik het weer om de gootneus van dat deel te schilderen. Nu moet ik voorzichtig zijn, want hier komt het gevaarlijke. Het resultaat van die voorzichtigheid is een grote bruine veeg op de rug van m'n hand. Mopperend wrijf ik de verf er af aan mijn werkpak, en verzet het bankje.

Ditmaal ga ik eerst de gootneus doen. De platte kant van de borstel glijdt nu langs de zinken krul, en het houten afboordsel, met mijn hand omzichtig van de kabel gehouden.

Nog nooit heb ik een kabel zo dichtbij bekeken; donkergrijs is hij, blootgesteld aan weer en wind, met groene strepen in de diepte der spiraalvormige groeven. Het is niet het groen van de vrije lieve natuur, van het gras

en de bomen, dat doet glimlachen, en dieper ademen, het groen van de hoop en de toekomst.

Het is kopergroen, schimmelgroen, dat tot nadenken stemt; een etiket op een flesch, met „uitwendig gebruik”. Onschuldig ziet hij er uit, maar in de groene groeven lees ik het vergift, en de geheime kracht die verborgen ligt in elke draad van die kronkelbundel.

Een lichte wind strijkt over mijn voorhoofd, en uit de grijze kabel, staren me plots twee donkere plekjes aan, twee ledige oogholten, waaromheen langzamerhand de kale schedel te voorschijn komt. Twee rijen vooruitstekende tanden grijnzen me toe, en de benige onderkaak klapt op en neer, als lachte hij om mijn wezenloos gezicht.

En dan weet ik, dat ik de kabel zal aanraken.

Met warme kaken staar ik naar de donkere draden, en langzaam zakt mijn hand met de borstel naar beneden. Zo sta ik als verlamd; slechts mijn hart voel ik kloppen, regelmatig en sterk.

Ik zal de kabel aanraken, ontsnappen is onmogelijk; hier heeft de dood zijn web geweven.

Als in een zenuwtrek stap ik het bankje af; het is het onberedeneerd gebaar van een terdoodveroordeelde die zijn terechtstelling nog tracht uit te stellen. En nooit zoals nu, weet ik wat uitstel op het leven kan betekenen. Nooit tevoren was de lucht frisser, de hemel blauwer, en de wereld zo schoon als nu.

Wanneer ik rondom mij kijk, zie ik de daken der huizen met hun leuke pannenmengelmoes van rood en zwart en grijs. De opkomende zon legt over dit alles een streep van licht en donker.

Beneden in de straat, duwt een melkboer zijn driewieler voort; zijn trekhond in de leiband blaft vinnig tegen een kat, wanneer hij stopt. De melkman, belt aan een paar deuren, fluit een deuntje, en rammelt met zijn bussen.

O, die kleine geluiden van de vroege morgen; hoe vaak heb ik ze niet gehoord, onbelangrijk zoals ze mij toeschenen, er achteloos aan voorbijgaand.

Nu luister ik, en weet de volle betekenis van elk geluid, en elk voorwerp rond en neven mij, omdat het deel uitmaakt van de wereld, van de volle levende wereld.

Omdat het leven betekent, — **leven!**

Ik kijk terug omhoog, daar waar mijn noodlot hangt, besloten tussen een dakgoot en een paar witte stellingplanken.

Die kabel zal ik aanraken; en reeds weet ik hoe het gebeuren zal. Terwijl ik aan 't schilderen ben, zal plots de rug van mijn hand in een ondoordachte beweging langs de kabel strijken. Hoewel dit gebaar mij onmiddellijk zal doden, zal ik een verschrikkelijke schok krijgen, die mij achterover werpt tegen de rugleuning.

Ik probeer even de sterkte van de leiendakpanplank die als rugleuning dient. Neen, zij zal door de slag breken, en mijn lichaam

zal in de diepte tollen, waar het na enkele seconden op de straatstenen zal ploffen, schouder en hoofd eerst.

De melkboer die dan wat verder in de straat staan zal, een ander deuntje fluitend en rammelend met zijn bussen, zal, opgeschrikt door een slag, omkijken, en in een oogwenk nog die val zien. Dan komt hij toegelopen, ik weet hoe hij hijgen zal van ontsteltenis; zich bukkend draait hij mijn hoofd naar boven, maar ziet slechts mijn ogen in het ijle staren, en een blauwe vlek aan mijn slapen, waar een veegje bloed langzaam neerzijpelt.

Ik ben dood.

De melkboer kijkt rond, zoekend naar hulp en een wezen om zijn verschrikte gedachten aan uit te spreken. Een vrouw staat sprakeloos in haar deuropening, als verlamd. Een andere echter loopt op ons toe, de onge vulde melkpot in de hand, en gaat bij het zicht van mijn akelig gelaat zachtjes jammeren. Moeizaam richt de melkboer zich op — er is niets meer aan te doen, verklaart hij, en kijkt vervolgens naar omhoog, waar op de bovenste stelling een gebroken rugleuning gaapt, als stomme getuige van wat er is gebeurd.

Hij denkt terug aan de val, en huivert.

Het komt echter niet in hem op, de hoogspanningskabel als mijn ware doodsoorzaak toe te schrijven. Slechts later brengt men deze gedachte naar voren, wanneer een bijgeroepen dokter naast een van plichtbewuste politie-agent

mijn dood bevestigt, en groepjes zachtpratende mensen toekijken, naar omhoog wijzen, naar de gebroken plank, en naar een omgekantelde verfpot die wat verder van mij af, temidden van een bruine verplas op de straatstenen ligt.

Ja, zo zal het gaan, en de zon zal met haar warme stralen mijn lijk strelen, en ik zal het niet meer voelen, maar langzaam zal mijn lichaam verstijven, terwijl.....

Met een schok keer ik tot de werkelijkheid terug. Neen, neen! Zo zal het niet gaan; niet op die manier, niet vandaag, want ik wil leven, — leven, en de honderden genoegens smaken die deze schijnbaar trieste wereld mij bieden kan.

Ik wil deze avond door de straten kuieren, de helverlichte winkelruiten bekijken, en dromerig in de uitstalramen turen; ik wil de mensen mij zien voorbijgaan, sommigen ruzieënd, anderen met een zorgeloze lach op het gelaat, en het zal mij een gevoel geven van warmte en stil geluk. Ik wil langs de lanen slenteren, en de vaartkant, de avondlucht opsnuiven, en dankbaar de ruisende

bomen toeknikken. Ik wil deze avond knielen, en God danken, op mijn beide knieën danken, omdat ik leef, en leven zal.

Diep haal ik adem, en bezie grimmig twee paar kabels, die me uitdagend tegengrijzen.

Uw kans is verkeken, uw blinde kracht blijft waar ze is. Die daarstraks hier was, kondt ge doden, niet degene die hier nu staat; die weet nu wat ademen betekent, die beseft welke rijkdom het is, de wereld te kunnen aanschouwen.

Vastberaden neem ik pot en borstel weer op, en ga terug aan het werk. Mijn hand siddert niet meer, wijkt niet meer af, maar gaat heen en weer, koelbloedig en beraden, en wanneer ze eindelijk zakt, en de verfpot stopt, klim ik onmiddellijk naar beneden.

Dan eerst kijk ik nog eens naar boven. De dakgoot is geschilderd, de rugleuning is niet gebroken, en ik sta met beide benen op de grond.

Een diepe, diepe zucht welt in mij op, en een dankbaar gebed.

Fluitend rijd ik weg, het leven tegemoet.

Dufresnes:

Een nieuwe gedachte is alleen nieuw in de vorm waarin zij wordt ingedrukt; er is geen waarheid, die niet min of meer vaag door de geest der mensen is heengegaan.

Het hernieuwde Zendingshuis en Hoofdkantoor van de Nederlandse Zending

Laan van Poot 292 te Den Haag

*

Het gebouw staat aan de Laan van Poot in een van de mooiste gedeelten van de Residentiestad Den Haag. Vroeger was het een klein kerkje van de Adventisten en werd als Zendingshuis en Hoofdkantoor door Zendingspresident Franklin J. Murdock in 1937 aangekocht. Door de oorlog, werd deze stadswijk, omdat het vlak bij de duinen en strand van de Noordzee ligt, ontruimd en werd het Hoofdkantoor naar Utrecht verplaatst.

Bij de aankomst van President Cornelis Zappey in Holland 1946, werd het gebouw in een zeer vervallen staat aangetroffen. Het was erg beschadigd, bovendien waren er deuren en houtwerk gedurende die oorlogsjaren uitgehaald. Hij en de volgende Zendingspresident, John P. Lillywhite, hebben alles gedaan om het, met het schaarse materiaal, dat er verkrijgbaar was, op te knappen.

Een jaar geleden gaf de stad Den Haag toestemming het te verbouwen en uit te breiden. Het voorstel tot vergunning en gelden hiervoor aan het Eerste Presidentschap werd geredelijk aangenomen.

De verbouwing werd in October 1953 begonnen en in Mei 1954 afgemaakt.

Voor afbeelding zie. Voorpagina.

*Slechts vernieuwing kan behouden,
achter raakt wie stil blijft staan.*

De Zusters Hulp Vereniging in België

door Zuster Ada S. Van Dam

De Nederlandse Zending bestaat uit geheel Holland en het Vlaams sprekende gedeelte van België. Er zijn op het ogenblik in de zending 3,419 leden, waarvan er 91 in de drie gemeenten Antwerpen, Gent en Mechelen te België wonen.

Er zijn in het Belgische District zes zendelingen werkzaam: De Elders David L. Jensen en Don L. Van Noy te Antwerpen, de Elders Ned H. Hansen en Raymond G. Horne te Gent, en de Elders ~~John~~ Tak en Larry H. Brim te Mechelen. Zij doen goed werk en wij zijn er zeker van, dat zij een instrument in Gods handen zijn om meer fijne leden door het water van de doop in de Kerk te brengen. Wij wensen ook onze waardering uit te spreken tot Elder Clyde K. Rudd en Zuster Anaise G. Rudd, die, na hun volbrachte zendingstijd, op 6 Augustus naar Amerika vertrokken zijn. Deze fijne Broeder en Zuster arbeidden vele maanden van hun zending in het Antwerpse District en zij deden een buitengewoon goed werk in die drie gemeenten van dat District. Wij brengen onze oprechte hulde aan de zendelingen en leden in het Belgische gedeelte van onze zending en wij bidden onze Hemelse Vader hun, als zij Hem getrouw dienen, Zijn zegeningen te schenken.

Hendrik
W.

In elk van deze drie gemeenten van het District Antwerpen functioneert er een uitstekende Zusters Hulp Vereniging. Aan het einde van het jaar 1953 bedroeg het ledental van de Z.H.V. 30 leden.

De Zusters Hulp Vereniging te Antwerpen werd in Maart 1948 georganiseerd.

De ambtenaressen van het jaar 1953-1954 zijn: Zuster Maria van Remoortel, presidente; Zuster M. F. Melis en Zuster Johanna Emilia Dua, raadgeefsters; en Zuster H. van Ouytsel, secretaresse.

De Zusters Hulp Vereniging te Gent werd op 3 April 1951 georganiseerd onder de leiding van Zuster Willemiena Wedemeyer uit Dordrecht, die toen een lid van het Z.H.V. Hoofdbestuur was. De ambtenaressen aldaar van 1953-1954 zijn: Zuster Yvonne Geirs, presidente; de Zusters Ernestine Meau en Jeanne Geirs, raadgeefsters; en Zuster Mathilde Stas, secretaresse.

De Zusters Hulp Vereniging van Mechelen werd op 29 Augustus, 1951, onder leiding van Zuster M. Schouten, de toenmalige presidente van de Z.H.V. van de Nederlandse Zending, georganiseerd. De

ambtenaressen van 1953-1954 zijn: Zuster Maria van Goolen, presidente; Zuster Ludovia Stevens en Jeanne Goovaerts, raadgeefsters; en Zuster Gertrude Roelants, secretaresse.

Op bijgaande foto zien wij de leden van de Z.H.V. in het Antwerpse District.

Van links naar rechts: Zuster Anaise G. Rudd, Zuster Maria S. Schippers (Z.H.V.-secretaresse van de Nederlandse Zending), Zuster Ada S. Van Dam (Presidente van de Zusters Hulp Verenigingsorganisatie in de Nederlandse Zending), en Zuster Renstje B. Vanderlinden. Direct achter Zuster Van Dam staan de leidsters van de Z.H.V.-organisaties in het District Antwerpen: Zuster Yvonne Geirs uit Gent, Zuster van Remoortel van Antwerpen, en Zuster Maria van Goolen van Mechelen.

Zuster Van Dam houdt het schitterende Zusters Hulp Verenigingsbord vast van het District Antwerpen met de over de gehele wereld verspreide Z.H.V.-leuze: „Liefde Faalt Nimmer“,

Fénelon :

Wie niet kan lijden heeft geen groot hart.

Attentie!

Vergeet niet de Hoogtijdagen in de Zending!
Wij verwachten U allen!

*

Najaarsconferenties

DISTRICT UTRECHT:

Zaterdag 9 October: Priesterschaps- en Moeders en Dochters-
bijeenkomst om 8 uur p.m., Wittevrouwen-
singel 92, Utrecht

Zondag 10 October: Vergaderingen om 10 uur a.m. en 3 uur
p.m., in het gebouw te Hilversum, Violen-
straat 76.

DISTRICT ROTTERDAM:

Zaterdag 16 October: Priesterschaps- en Moeders en Dochters-
bijeenkomst om 8 uur p.m., Bas Jungerius-
straat 121, Rotterdam-Zuid.

Zondag 17 October: Vergaderingen om 10 uur a.m. en 4 uur
p.m. Bas Jungeriusstraat 121, Rotterdam-Z.

October 23, 24 — Groningen District
October 31 — Arnhem District
November 14 — Amsterdam District
November 20, 21 — Den Haag
November 28 — Antwerpen

Een speciale Moeders- en Dochters-bijeenkomst zal
worden gehouden in plaats van de Z.H.V.-vergadering.

OPGELET: Conferentie-bezoekers!
Zorgt voor Uw eigen lunch!
Er wordt geen soep verstrekt!

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

GEHUWD:

Croese, Dirk Daniël; met Meiske Smit van der Veen te Groningen.
van der Wal, Martha Petronella; met Niels B. Larsen te Hilversum.
Kloosterman, Alida; met Jan Hendrik Kranenburg te Den Helder.

INGEZEGEND:

Koopal, Sjoerd Gerlof; 9 Mei 1954 te Utrecht.
Feenstra, Cornelia; 1 Augustus 1954 te Groningen.
Dikken, Hendrika C.; 6 Augustus 1954 te Rotterdam.
Dikken, Willem; 6 Augustus 1954 te Rotterdam.
Dikken, Johannes M.; 6 Augustus 1954 te Rotterdam.

GEDOOPT:

Strietman, Edgar; 20 Juni 1954 te Amsterdam.
Boudestein, Arie; 25 Juni 1954 te Rotterdam.
Boudestein, Arie; 25 Juni 1954 te Rotterdam.
Boudestein, Bastiaantje A. A.; 25 Juni 1954 te Rotterdam.
Boudestein, Lena Maria; 25 Juni 1954 te Rotterdam.
Luf, Dina Catharina J. J.; 25 Juni 1954 te Rotterdam.
Luf, Gerardus Martinus; 25 Juni 1954 te Rotterdam.
Schumacher, Maria; 25 Juni 1954 te Rotterdam.
Boks, Marie A. Strootman; 11 Juli 1954 te Arnhem.
Boks, Willem; 11 Juli 1954 te Arnhem.
Boks, Neeltje; 11 Juli 1954 te Arnhem.
Vilders, Elisabeth Kwakernaat; 16 Juli 1954 te Rotterdam.
Vilders, Annigje; 16 Juli 1954 te Rotterdam.
Vilders, Johanna Margaretha; 16 Juli 1954 te Rotterdam.
Kwakernaat, Annigje; 16 Juli 1954 te Rotterdam.
Groeneveld, Pieter; 16 Juli 1954 te Rotterdam.
Dingemanse, Jeannette Antoinette; 22 Augustus 1954 te Amsterdam.
Prins, Marcel Constant; 22 Augustus 1954 te Amsterdam.
van Marion, Annas Johannes; 22 Augustus 1954 te Amsterdam.

GEORDEND:

van Bree, Egbertus Hendrikus; als Diaken, 15 Juli 1954 te Utrecht.
Portielje, Peter; als Diaken, 18 Juli 1954 te Den Haag.
✓ Bredewoud, Johannes Cornelis; als Priester, 25 Juli 1954 te Utrecht.
Gardnier, Abram Cornelis; als Diaken, 25 Juli 1954 te Vlaardingen.
Zandee, Johan J. C.; als Leraar, 25 Juli 1954 te Dordrecht.
Bredewoud, Jan; als Diaken, 1 Augustus 1954 te Utrecht.
Dubois, Johannes Martinus; als Leraar, 1 Augustus 1954 te Utrecht.
Everaert, Andries Maurice Medard; als Diaken, 1 Augustus 1954 te Gent.
✓ van der Have, Adriaan; als Ouderling, 1 Augustus 1954 te Vlaardingen.
Remkes, Hendrik; als Diaken, 1 Augustus 1954 te Rotterdam.
de Waal, Leendert Adrianus; als Leraar, 1 Augustus 1954 te Rotterdam.
Dorenbosch, Jan; als Diaken, 8 Augustus 1954 te Leeuwarden.
Hoekveld, Jan Hendrik; als Ouderling, 10 Augustus 1954 te Arnhem.
van den Hazel, Bernard; als Diaken, 1 Augustus 1954 te Utrecht.

OVERLEDEN:

van den Hoogen, Elisabeth, Joh. den Baars; 4 Juli 1954 te Den Haag.
 Boonstra, Catharina W. Wilkens; 22 Juli 1954 te Groningen.
 Claus, Adriana Petronella Ginter; 16 Augustus 1954 te Den Haag.

OVERGEPLAATST:

Tak, Hendrik W.; van Mechelen naar Hilversum als G.P. ✓
 Willett, George Ralph Jr.; van Leiden naar Mechelen. ✓
 Harmon, Marvin Reed; van Dordrecht naar Leiden. ✓
 van Daalen, Petrus; van Rotterdam naar Dordrecht. ✓
 Leeman, Theodorus; van Rotterdam naar Dordrecht. ✓

VERTROKKEN:

Clyde K. Rudd. Aangekomen 3 November 1952. Vertrokken 6 Augustus 1954.
 Werkzaam geweest: Den Haag, Rotterdam als G.P., Antwerpen als G.P. en D.P., en als assistent-redacteur van „De Ster”. ✓

Anaise G. Rudd. Aangekomen 3 November 1952. Vertrokken 6 Augustus 1954.
 Werkzaam geweest: Den Haag, Rotterdam, Antwerpen en als assistent-redactrice van „De Ster”. ✓

Nicholas Vanderlinden. Aangekomen 25 Februari 1952. Vertrokken 6 Aug. 1954.
 Werkzaam geweest: Rotterdam, Groningen als G.P., Rotterdam als G.P., en Raadgever tot de Zendingspresident. ✓

Renstje B. Vanderlinden. Aangekomen 25 Februari 1952. Vertrokken 6 Aug. 1954.
 Werkzaam geweest: Rotterdam, Groningen en Rotterdam. ✓

Douglas R. Voorhees. Aangekomen 25 Februari 1952. Vertrokken 25 Aug. 1954.
 Werkzaam geweest: Haarlem, Leeuwarden, Groningen, Den Haag, Mechelen, Den Haag Zending's Hoofdkantoor als Secretaris van de Zending. ✓

Anaise G. Rudd

Clyde K. Rudd

Renstje B.
Vanderlinden

Nicholas
Vanderlinden

Douglas R. Voorhees

VERTROKKEN:

- ✓ Planken, Anne Catharina van Wessel; 5 Juli 1954 van Arnhem naar Salt Lake City, Utah.
- ✓ Wagelaar, Johannes Hendrik; 5 Juli 1954 van Emmen naar Salt Lake City, Utah.
- ✓ Wagelaar, Jacoba Hogenberg; 5 Juli 1954 van Emmen naar Salt Lake City, Utah.
- ✓ van der Wal, Martha Petronella; 17 Juli 1954 van Hilversum naar Mannheim, Duitsland.
- ✓ Kaldenberg, Margaretha Beekhuizen; 19 Juli 1954 van Arnhem naar Los Angeles, Californië.
- ✓ Kaldenberg, Theodorus J.; 19 Juli 1954 van Arnhem naar Los Angeles, Californië.
- ✓ Kaldenberg, Jan Willem; 19 Juli 1954 van Arnhem naar Los Angeles, Californië.
- ✓ Landaal, Jitske Kuin; 19 Juli 1954 van Amsterdam naar Salt Lake City, Utah.
- ✓ Landaal, Antonius Johannes; 19 Juli 1954 van Amsterdam naar Salt Lake City, Utah.
- ✓ Landaal, Maria Josephine-Elisabeth; 19 Juli 1954 van Amsterdam naar Salt Lake City, Utah.
- ✓ Landaal, Alida Ida; 19 Juli 1954 van Amsterdam naar Salt Lake City, Utah.
- ✓ Landaal, Marie Josephine; 19 Juli 1954 van Amsterdam naar Salt Lake City, Utah.
- ✓ de Wolf, Jan; 19 Juli 1954 van Den Haag naar Salt Lake City, Utah.
- ✓ de Wolf, Maria Mooy; 19 Juli 1954 van Den Haag naar Salt Lake City, Utah.
- ✓ de Wolf, Jan Marinus; 19 Juli 1954 van Den Haag naar Salt Lake City, Utah.
- ✓ de Wolf, Mary; 19 Juli 1954 van Den Haag naar Salt Lake City, Utah.
- ✓ de Wolf, Richard; 19 Juli 1954 van Den Haag naar Salt Lake City, Utah.
- ✓ de Wolf, Sonja; 19 Juli 1954 van Den Haag naar Salt Lake City, Utah.
- ✓ de Wolf, Moroni; 19 Juli 1954 van Den Haag naar Salt Lake City, Utah.
- ✓ de Wolf, Dirk; 19 Juli van Den Haag naar Salt Lake City, Utah.
- ✓ Bessembinders, Jan H.; 26 Juli 1954 van Rotterdam naar Westholme, Canada.
- ✓ Bessembinders, Alida Jacoba Zeeman; 26 Juli 1954 van Rotterdam naar Westholme, Canada.
- ✓ Bessembinders, Berend Jan; 26 Juli 1954 van Rotterdam naar Westholme, Canada.
- ✓ Bessembinders, Petronella Jacoba; 26 Juli 1954 van Rotterdam naar Westholme, Canada.
- ✓ Bessembinders, Jacob; 26 Juli 1954 van Rotterdam naar Westholme, Canada.

BOEKENNIEUWS

*Een keuze van waardevolle boeken die op uw
boekenplank een ereplaats moeten hebben.*

*

NEDERLANDSE LECTUUR:

Het Evangelie door alle Eeuwen heen	f 1.—
Een Redelijke Theologie, door John Widtsoe	„ 0,60
Het leiderschap van Joseph Smith	„ 1,10
De leringen van Joseph Smith	„ 2,25
De leringen van Joseph Smith (volledig)	„ 5,50
Een doeltreffend Plan voor Zendingswerk	„ 1,50
Het Boek van Mormon	„ 3,50
De Parel van Grote Waarde	„ 1,50
De Leer en Verbonden	„ 3,50
Een Stelselmatig Plan voor het onderwijzen van het Evangelie ...	„ 1,50
Het Boek van Mormon, Leer en Verbonden en Parel van Grote Waarde, in één band gebonden	„ 9.—
Practische Vervwijzer	„ 0,50

ENGELSE LECTUUR:

Smile Posts of Satisfaction	„ 4.—
Hugo's Dutch	„ 3.—
Joseph Smith vertelt zijn eigen geschiedenis	„ 0,15
(Joseph Smith Stories)	
De Profeet der Mormonen	„ 0,10
(The Mormon Prophet)	
Gereorganizeerde Kerk	„ 0,25
(The Reorganised Church)	
Stralen van Levend Licht-boekjes	„ 0,15
(Rays of Living Light)	
Tractaten — los	vrij
Tractaten fotos-plastic (per stel)	f 3,50
Genealogische formulieren	„ 0,03
Familie Tabellen	„ 0,03

Stort vandaag nog op gironummer 240615 of per postwissel.
Laan Van Poot 292, Den Haag

VREDE

*Vrede spreid gij Uw zachte vleugels
Over de donkere aarde heen —
Over de moeden en gewonden,
Over de duizenden, die verzwonden,
Over al de snikkende monden,
Die verbleekt zijn van geweent!*

*Vrede daal gij uit de lichte sferen,
Waarheen gij vluchtet voor deze wereldsmart,
Daal over hen, die U hebben verraden,
En over de dwazen, die op U smaadden,
En over de blinden, die om U baden,
Daal — daal gij weder in ons hart!*

*Opdat Uw liefde daar weder wone,
Opdat Uw liefde ons weer genas —
Liefde bove' onze ijdele wensen,
Liefde over alle ijdele grenzen,
Liefde alleen, van mens tot mensen,
Die eindelijk leerden wat liefde was!*

Adama van Scheltema.